

og afgifter sat ned, så får vi problemer for dansk økonomi i fremtiden.

Jeg skal derfor gøre opmærksom på, at vi i Fremskridtspartiet synes, det er uacceptabelt.

Vi synes også, det er uacceptabelt, at vi kan se, at udgifterne på flygtningeområdet blev 37,5 mia. kr. større i 1995, end man havde budgetteret med, særlig i betragtning af at der jo i 1995 skete en opbremsning i tilgangen af flygtninge til Danmark. Hvordan kan det så være, at der skal bruges så mange flere penge på dette område? Det giver regeringen ingen forklaring på.

Vi får heller ingen forklaring på, hvordan man har samvittighed til at bruge 87,6 mio. kr. ekstra på stigende anlægsudgifter under Kulturministeriet. I en tid, hvor der er problemer med at få samfundsøkonomien til at hænge sammen, og hvor mange mennesker ikke får, hvad de har brug for, hører det ingen steder hjemme, at man på Kulturministeriets område udøver sådan en letsindighed i omgangen med skatteydernes midler.

Men som sagt, de fleste af projekterne har jo været forelagt Folketingets Finansudvalg, og finansministeren og de øvrige ministre har løbende fået mandat på de pågældende aktstykker og dermed sikret sig Folketingets opbakning. Fremskridtspartiet deltog ikke i ret mange af disse tilsagn, og derfor vil vores konklusion også være, at vi indstiller tillægsbevillingsloven til forkastelse.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Vi ved alle sammen, hvor ømtålig flygtningedebatten er, og hvor ømtålig den er over for oplysninger. Jeg ved, at det var en fortalelse, men vi ved jo også, at informationerne herfra går direkte i TV4, og derfor synes jeg ikke, det skal hænge i luften – som hr. Kim Behnke ved en fejltagelse kom til at sige – at overskridelsen på flygtningeområdet var 37,5 mia. kr. Den er vel kun 37,5 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ja, i forhold til min privatøkonomi må jeg jo sige, at når vi bevæger os op i millioner og milliarder, kan det godt begynde at blive svært at holde styr på.

Hvis jeg kom til at sige 37,5 mia. kr., så var det, som hr. Duetoft helt korrekt gør opmærksom på, en fejl; det drejer sig om 37,5 mio. kr., som flygtningeudgifterne er forøget med i 1995.

Men for at dette ikke skal foranledige nogen til at tro, at jeg kom til at fortale mig på andre punkter, vil jeg sige, at det stadig væk er sådan, at underskuddet på statens finanser i 1995 blev på 37 mia. kr., og det beløb er svimlende stort. Det var nok derfor, det har nok været det, der har hængt i luften. Det var altså underskuddet, der var på 37 mia. kr., og flygtningeudgifterne, der steg med 37 mio. kr.

Frank Aaen (EL):

Lov om tillægsbevilling er jo, som det også er sagt, i alt væsentligt et udtryk for, at man opsummerer, hvad der tidligere er godkendt her i Folketinget. Det var også derfor, at vi, da vi sidste år behandlede tillægsbevillingsloven for 1994, stemte ja, samtidig med at vi gjorde en bemærkning heroppefra om, at der selvfølgelig ikke deri lå nogen form for godkendelse af finansloven for 1994 eller de øvrige ting, der indgik i forbindelse med vedtagelse af aktstykker osv.

Sådan kunne vi også have forestillet os at sige om 1995-tillægsbevillingsloven; men ved nærmere eftersyn er vi faldet over en ting, som vi godt vil gøre opmærksom på, og som vi faktisk synes er et egentligt problem.

Et af de aktstykker, som skal godkendes med denne tillægsbevillingslov, aktstykke 373 fra Erhvervsministeriet den 7. juni 1995, har faktisk ikke flertal i Folketinget. Det er jo således, at der ikke er totalt sammenfald mellem flertallet i Finansudvalget og flertallet i Folketingssalen. Det er faktisk sådan, at enkelte aktstykker bliver vedtaget af regeringen og SF alene, og de partier har som bekendt ikke flertal.

Det aktstykke, jeg lige nævnte, er faktisk vedtaget imod Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives stemmer, og vi ville også have stemt imod det, hvis vi havde haft mulighed for det, og dermed er der altså ikke flertal for aktstykket.

Det er lidt betænkeligt, synes vi, at vi har sådan en konstruktion, hvor vi jo i virkeligheden har meget vanskeligt ved at gribe ind i en bevilling, selv om den notorisk ikke har flertal i Folketinget. Og det giver mig anledning til at sige, at når vi har givet Finansudvalget den stilling i Folketinget, som udvalget har, så burde man faktisk også sikre sig, at det flertal, der nogle gange anvendes i konkrete sager i Finansudvalget, også svarer til de reelle forhold i Folketingssalen.